

Dunja Cigić Gavrilović
GRANICA SNOVA

Urednik
Korana Borović

Dunja Cigić Gavrilović

GRANICA SNOVA

PROMETEJ
Novi Sad

(po)verovati je važnije nego (raz)umeti...

*Nemanji, koji mi, pored ljubavi, oduvek pruža
slobodu, pre svega da budem ono što jesam.*

*Neptunu i Plutonu i svim magičnim putovanjima po njihovim
predelima, posle kojih se uvek pojavljivala neka nova ja,
još više zaljubljena u snove, magiju, transformaciju, poeziju i
prirodu.*

Dunja kroz koju se prelama sve(s)t

Da sam životinja, bila bih svaka po malo. Da sam drvo, kačila bih svašta na sebe: razne predmete, fotografije, uspomenne, umetnička dela, ili bih imala roze cvetove kao pustinjska ruža sa Sokotre. Da sam zvezda, uživala bih u pogledu, ali bilo bi mi klaustrofobično. Tako bih se predstavila.

S obzirom na to da sam ovog puta čovek, ili se bar trudim da budem, predstavicu se kroz reči kojima nastojim da dam okvir svojim iskustvima.

Moje ime znači svet, voćka ili kraljica, zavisi koji je vaš okvir. U Vojvodini, s čijim se plodovima i ravnicama nisam povezala, ja sam voćka. Trudila sam se da osetim pripadnost njenim predelima, ali to nisam uspela. U arapskom svetu, s kojim osećam neraskidivu vezu, koja seže dalje od ovog života, moje ime znači Svet. Rođena sam na samom kraju godine, sat vremena pre njenog isteka; deluje mi da se neću vraćati na Zemlju, pa bih volela da ovo putovanje bude potpuno i zabavno. Da bi Čovek otišao odavde lagan mora mu pre svega biti lagano srce, a mora i ostaviti sve što zna, jer će ga neostvarene želje vući da se vrati. Ukoliko nas ime i datum rođenja određuju, onda je ovo što sam opisala moja sudbina, maktub.

Odakle početi? Rođenjem? Momentom do kog sežu sećanja? Pričom koju znam o sebi od drugih ili iz sredine? Od sadašnjosti koja je već nestala do kraja ove rečenice.

Još jedna od stvari s kojima se nikad nisam povezala je živeti u *sada*. Pre vidim kako živim u sto paralelnih stvarnosti nego u jednom trenutku bez svesti o prošlosti i budućnosti. To me čak i nervira – forsiranje sadašnjeg trenutka. Više su mi se dopadali velikani prošlosti koji su ostavili tragove po

kojima još uvek koračamo, nego majstori trenutka koji u njemu nestaju.

Tokom života često mi se nametalo pitanje gde je granica između snova i jave? U nekim prelazima dana u noć, svesnog u nesvesno, jave u san i smrti u novi život, svedočila sam nekim iskustvima koja bi mnogi okarakterisali kao čuda. To je obojilo moj doživljaj sveta. Svoju profesiju nisam odabrala, pratila sam poziv svoje duše. Gradila sam nove puteve, stvarala mostove između, do tada nepovezanih, obala i otkrivala nove svetove. To je jedan deo koji je uticao na stvaranje knjige koja je pred vama. Drugi se odnosi na nadrealna iskustva koja su neraskidivo povezana sa mojim životnim putevima. Nekad mi se čini da sanjam dok hodam kroz svakodnevicu. U njihovom prožimanju, svet postaje nadrealan, a inspiracija se javlja kao preplitanje boja, oblika i reči u tvorevine koje dalje imaju svoju energiju i tok. Dok se vremenske dimanzije sastaju u etru, otkrivam bogatstvo iskustava koja obasjavaju moj put i duša tada pleše kroz univerzume koji ostavljaju tragove i otkrivaju joj tajne.

Ovaj put reči vodi vas kroz moj svet, gde prošlost, sadašnjost i budućnost prelaze jedni drugima granice, često bez pitanja, gde su snovi podjednako realni i opipljivi kao i stvarnost, i gde se otkrivaju skriveni predeli duše. Unutar spoljašnjeg sveta, često nedokučivog, svest duše se prelama, kao svetlost kroz prizmu, i otkriva nam lepotu i smisao koje do tada nismo mogli zamisliti. Dozvolite sebi da hodate tim putem, da otkrijete misterije koje čekaju da budu otkrivene. Jer, sve ono što spoznamo iznutra, negde se već odražava i u spoljašnjem svetu i obrnuto.

Na svojim putovanjima nisam tragala za smislom, za odgovorima, za ljudima, srećom ili srodnim dušama. Pratila sam poziv svoje duše, vizije, slušala poruke svojih snova i prisećala ih se. Tek sad, pišući ove priče, uočila sam da sam se na